

Član 66.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 5.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj zdravstvena ustanova, odnosno drugo pravno lice koje obavlja zdravstvenu djelatnost, ako ne postupi u skladu sa članom 46. stav 1. ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana bit će kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.800,00 KM i odgovorno lice u pravnom licu.

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana bit će kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.200,00 KM i nosilac odobrenja za privatnu praksu.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 67.

Na pojam, organizaciju i uvjete obavljanja liječničkog zvanja, te djelovanje liječnika, pored odredbi ovog zakona i propisa donesenih na osnovu ovog zakona shodno se primjenjuju propisi o zdravstvenoj zaštiti, propisi o zdravstvenom osiguranju, propisi o pravima, obavezama i odgovornostima pacijenata, propisi o lijekovima i medicinskim sredstvima, propisi o apotekarskoj djelatnosti, propisi o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti, propisi o zaštiti osoba sa duševnim smetnjama, propisi o transplantaciji organa i tkiva u svrhu liječenja, propisi o krvi i krvnim sastojcima, propisi o sistemu poboljšanja kvaliteta, sigurnosti i o akreditaciji u zdravstvu, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 68.

Liječničke komore su obavezne uskladiti statute sa odredbama ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 69.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Radoje Vidović, s. r.

Predsjedavajući
Predstavničkog doma
Parlamenta Federacije BiH
Fehim Škaljić, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O LIJEČNIŠTVU**

Proglašava se Zakon o liječništvu koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Zastupničkog doma od 28.11.2012. godine i na sjednici Doma naroda od 16.05.2013. godine.

Broj 01-02-652-02/13
09. srpnja 2013. godine
Sarajevo

Predsjednik
Živko Budimir, v. r.

**ZAKON
O LIJEČNIŠTVU****I. TEMELJNE ODREDBE**

Članak 1.

Ovim se zakonom uređuje pojam, organizacija i uvjeti za obavljanje liječničkog zvanja, djelovanje liječnika kao osnovnog, samostalnog i odgovornog nositelja zdravstvene djelatnosti koja je od posebnog interesa za Federaciju Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija) i koja osigurava zdravstvenu zaštitu svakom pojedincu i cjelokupnom pučanstvu Federacije, kao i prava, obveze i odgovornosti liječnika.

Članak 2.

Zabranjuje se svaki vid diskriminacije na temelju rase, boje kože, spola, jezika, religije ili vjerovanja, političkih i drugih uvjerenja, nacionalnog i socijalnog podrijetla, prilikom obavljanja radnji temeljem ovoga zakona i propisa donesenih temeljem ovoga zakona.

Zabranjuje se diskriminacija liječnika s obzirom na mjesto obavljanja liječničkih djelatnosti bilo u javnom ili u privatnom zdravstvenom sektoru.

Članak 3.

Izrazi koji imaju rodno značenje, a koji se koriste u ovome zakonu i propisima koji se donose temeljem ovoga zakona, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod, bez obzira na to jesu li korišteni u muškome ili ženskome rodu.

Liječničko zvanje i načela obavljanja liječničke djelatnosti

Članak 4.

Liječnik je zdravstveni djelatnik sa završenim medicinskim fakultetom i stečenim nazivom doktor medicine.

Liječnik je osnovni i mjerodavni nositelj zdravstvene djelatnosti koju obavlja poštujući posebice sljedeća načela:

- 1) stalno održavanje i podizanje kvalitete liječničkih usluga u interesu zdravlja i društvenog blagostanja pučanstva;
- 2) održavanje i unapređenje povjerenja između liječnika i pacijenta, te članova njegove obitelji, kroz jačanje partnerskih odnosa, na način i pod uvjetima određenim propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata;
- 3) poštovanje prava pacijenata sukladno propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata;
- 4) neovisno i profesionalno djelovanje, te očuvanje i unapređenje slobode i ugleda liječničkog zvanja;
- 5) unapređenje dostojanstvenog i odgovornog profesionalnog ponašanja poštovanjem u radu propisa iz oblasti zdravstva, pravila struke, te kodeksa medicinske etike i deontologije.

Liječnička djelatnost

Članak 5.

Liječnička djelatnost je dio zdravstvene djelatnosti od interesa za Federaciju koja se obavlja na svim razinama zdravstvene zaštite sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Svrha liječničke djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka je zaštita zdravlja pojedinca, obitelji i cjelokupnog pučanstva.

Liječnička djelatnost obuhvata:

1. identifikiranje čimbenika koji mogu ugroziti zdravlje;
2. razumijevanje pacijenta, njegovog znanja i stavova, te pokazivanje empatije prema pacijentu i njegovoj obitelji;
3. pregled kojim se utvrđuje postojanje ili nepostojanje tjelesnih, odnosno psihičkih bolesti, tjelesnih oštećenja ili anomalija;
4. procjenu stanja iz točke 1. stavak 3. ovoga članka pomoću medicinskih dijagnostičkih instrumenata, postupaka i sredstava;
5. liječenje i rehabilitaciju;
6. sprječavanje bolesti, zdravstveni odgoj i prosvjećivanje, a s ciljem jačanja zdravlja pučanstva;
7. propisivanje lijekova i medicinskih sredstava sukladno propisima o lijekovima i medicinskim sredstvima;
8. mrtvozorništvo i obdukciju umrlih osoba;
9. izdavanje liječničkih uvjerenja, svjedodžbi, potvrda i mišljenja;

10. javno-zdravstvene aktivnosti usmjerene na izučavanje, očuvanje i unapređenje zdravlja pučanstva, kao i organizacije i funkcioniranja zdravstvenog sustava, i
11. druge radnje i aktivnosti koje proizlaze iz općih i posebnih propisa.

Način obavljanja liječničke djelatnosti i načela

Članak 6.

Liječnička djelatnost se organizira na način da se osigurava pristupačna, pravična, sveobuhvatna, kvalitetna, kontinuirana i učinkovita zdravstvena zaštita sukladno teritorijalnom ustroju zdravstvene zaštite i granicama materijalnih mogućnosti sustava zdravstvene zaštite.

Članak 7.

U procesu donošenja odluka i izbora dijagnostike i odgovarajućeg liječenja, liječnik je samostalan u postupanju koje se mora temeljiti na znanstvenim spoznajama i stručno dokazanim metodama koje odgovaraju suvremenom standardu struke.

Liječnik je dužan u obavljanju liječničke djelatnosti posebice:

- poštovati načela obavljanja liječničke djelatnosti,
- sudržavati se od svake aktivnosti koja nije spojiva s ugledom, dostojanstvom i neovisnošću liječničkog zvanja.

II. ORGANIZACIJA I OBAVLJANJE LIJEČNIČKE DJELATNOSTI

Organizacija i obavljanje liječničke djelatnosti

Članak 8.

Liječnička se djelatnost organizira i provodi u zdravstvenim ustanovama, privatnoj praksi, u zajednici, kao i u ustanovama socijalne skrbi ili ustanovama za izvršenje kaznenih sankcija.

Ovlast za obavljanje liječničke djelatnosti

Članak 9.

Liječničku djelatnost obavlja samo liječnik.

III. UVJETI ZA OBAVLJANJE LIJEČNIČKE DJELATNOSTI I STANDARD OBRAZOVANJA

Opći uvjeti za samostalno obavljanje liječničke djelatnosti

Članak 10.

Opći uvjeti za samostalno obavljanje liječničke djelatnosti su:

- diploma jednog od medicinskih fakulteta u Bosni i Hercegovini ili nostrificirana diploma inozemnog medicinskog fakulteta sukladno propisima o visokom obrazovanju,
- položen stručni ispit,
- položen specijalistički ispit, ili subspecijalistički ispit za samostalan rad u pojedinim specijalističkim, odnosno subspecijalističkim strukama,
- državljanstvo Bosne i Hercegovine,
- licencija izdana od mjerodavne liječničke komore.

Članak 11.

Stranci mogu samostalno obavljati liječničku djelatnost u Federaciji sukladno propisima kojima se uređuje upošljavanje stranaca u Federaciji, propisima o kretanju i boravku stranaca i azilu, propisima o zdravstvenoj zaštiti, kao i ovom zakonu.

Za samostalno obavljanje liječničke djelatnosti stranci moraju ispuniti opće uvjete predviđene člankom 10. ovoga zakona, izuzev uvjeta iz alineje 2. istoga članka ukoliko stranac dolazi iz zemalja Europske unije, odnosno zemalja koje imaju bolonjski sustav obrazovanja i uvjeta iz alineje 4. članka 10. ovoga zakona, kao i poseban uvjet o znanju službenog jezika koji je u uporabi na teritoriju Federacije.

Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, ukoliko je stranac angažiran po osnovi rada kao konzultant, rada na realizaciji projekta značajnog za oblast zdravstva u Federaciji, kantonu odnosno općini, kao i volonterskog rada, a kroz taj rad ne obavlja neposrednu liječničku djelatnost, nije dužan ispunjavati uvjet naveden u alineji 5. članka 10. ovoga zakona.

Članak 12.

U slučajevima angažiranja stranaca-liječnika po osnovi rada kao konzultanta, rada na realizaciji projekta značajnog za oblast zdravstva u Federaciji, kantonu odnosno općini, kao i volonterskog rada sukladno propisima o kretanju i boravku stranaca i azilu, propisima o zdravstvenoj zaštiti, kao i ovom zakonu, zdravstvena ustanova, odnosno pravna osoba koja angažira stranca-liječnika po navedenim osnovama dužna je pribaviti suglasnost Federalnoga ministarstva zdravstva (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), odnosno kantonalnoga ministarstva zdravstva (u daljnjem tekstu: kantonalno ministarstvo).

Ministarstvo je zaduženo za rješavanje zahtjeva koji se odnose na davanje suglasnosti za konzultantski rad stranaca-liječnika u zdravstvenim ustanovama tercijarne zdravstvene zaštite, kao i u slučaju angažiranja stranaca-liječnika na realizaciji projekta značajnog za oblast zdravstva u Federaciji, dok je kantonalno ministarstvo zaduženo za rješavanje zahtjeva koji se odnose na davanje suglasnosti za konzultantski rad stranaca-liječnika u zdravstvenim ustanovama sekundarne zdravstvene zaštite, angažiranje stranaca-liječnika na realizaciji projekta značajnog za oblast zdravstva u kantonu, odnosno općini, te volonterskog rada u okviru humanitarne organizacije, udruge građana ili fondacije.

Članak 13.

Zahtjev za izdavanje suglasnosti iz stavka 1. članka 12. ovoga zakona, Ministarstvu, odnosno kantonalnom ministarstvu podnosi zdravstvena ustanova, odnosno pravna osoba koja angažira stranca-liječnika.

Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka prilaže se sljedeća dokumentacija:

- rješenje o registraciji zdravstvene ustanove, odnosno pravne osobe koja angažira stranca-liječnika izdano od ovlaštenog suda ili ovlaštenog tijela uprave,
- osnova po kojoj se traži angažiranje stranaca-liječnika,
- dokaz o ispunjavanju općih uvjeta za rad stranaca-liječnika utvrđenih člankom 11. ovoga zakona,
- u slučaju angažiranja stranaca-liječnika kao konzultanta naznačenje stručnih i znanstvenih kvalifikacija za obavljanje stručnih poslova koje opravdavaju angažiranje stranaca-liječnika, dostava kopije ugovora ili sporazum o suradnji između zdravstvene ustanove, odnosno pravne osobe koja angažira stranca-liječnika i stranaca-liječnika koji sadrži podatke o vremenskom razdoblju na koje se stranac-liječnik angažira, pravima i obvezama ugovornih strana, dokaz o osiguranju od odgovornosti za štetu koju bi mogli počinuti stranci-liječnici tijekom obavljanja liječničke djelatnosti u Federaciji,
- u slučaju angažiranja stranaca-liječnika po osnovi projekta značajnog za oblast zdravstva u Federaciji, kantonu odnosno općini, dokaz da je projekt od značaja za Federaciju, kanton odnosno općinu, podatke o funkciji u projektu i vremenu angažiranja, dokaz o osiguranju od odgovornosti za štetu koju bi mogli počinuti stranci-liječnici tijekom obavljanja liječničke djelatnosti u Federaciji, kantonu, odnosno općini,
- u slučaju angažiranja stranaca-liječnika po osnovi volonterskog rada, dokaz o registraciji humanitarne

organizacije, udruge građana ili fondacije, naznačenje projekta humanitarne organizacije, udruge građana ili fondacije na čijoj se realizaciji angažira stranac-liječnik, dozvolu za realizaciju projekta izdanu od ovlaštenog tijela u BiH za humanitarne organizacije, potvrdu o angažiranju stranca na realizaciji projekta, uz naznaku vrste poslova i vremena u kojem je potrebno njegovo angažiranje u vidu volonterskog rada.

Članak 14.

Na temelju dokumentiranog zahtjeva iz članka 13. ovoga zakona, Ministarstvo, odnosno kantonalno ministarstvo u roku sedam dana donosi rješenje kojim se daje suglasnost za angažiranje stranca-liječnika u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka ili donosi rješenje kojim se zahtjev odbija ukoliko je neutemeljen.

Rješenje Ministarstva iz stavka 1. ovoga članka je konačno u upravnom postupku i protiv njega se može pokrenuti upravni spor sukladno propisima o upravnim sporovima.

Protiv rješenja kantonalnog ministarstva zdravstva iz stavka 1. ovoga članka dozvoljena je žalba Ministarstvu u roku 15 dana sukladno propisima o upravnom postupku.

Rješenje iz stavka 1. ovoga članka koristi se kao dokaz u reguliranju boravka kod ovlaštenog tijela sukladno propisima o kretanju i boravku stranaca i azilu.

Članak 15.

Ministarstvo i kantonalna ministarstva vode evidenciju izdanih suglasnosti za angažiranje stranaca-liječnika u Federaciji po osnovama iz članka 12. stavak 1. ovog zakona.

Članak 16.

Ovlaštena zdravstvena inspekcija kontrolira rad angažiranih stranaca-liječnika u Federaciji i poduzima mjere sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti, kao i propisima o inspekcijama u Federaciji.

Standard obrazovanja

Članak 17.

Liječnici stječu obrazovanje na medicinskom fakultetu sukladno propisima iz oblasti obrazovanja i zdravstvene zaštite.

Članak 18.

Liječnici su dužni, nakon završenog obrazovanja na medicinskom fakultetu obaviti pripravnički staž i položiti stručni ispit sukladno posebnim propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, liječnici koji su završili medicinski fakultet po bolonjskom procesu, odmah nakon završenog obrazovanja mogu pristupiti polaganju stručnog ispita sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Pripravnički staž i položen stručni ispit u inozemstvu priznaju se na način i po postupku utvrđenim posebnim propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Licencija

Članak 19.

Liječnici se, nakon položenog stručnog ispita, obvezno upisuju kod ovlaštene liječničke komore u registar zdravstvenih djelatnika i time stječu pravo na izdavanje licencije.

Licencijom iz stavka 1. ovoga članka liječnici stječu pravo samostalnog obavljanja poslova u svojoj struci.

Licencija se obnavlja periodično sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti i propisima liječničke komore.

Članak 20.

Liječnik samostalno obavlja poslove svoje profesije, samo u okviru svoga stručnog naziva određenog licencijom izdanom od ovlaštene komore.

Iznimno, i ako nema licenciju, liječnik može obavljati svoju djelatnost, u sljedećim slučajevima:

- u društvenokriznim situacijama ili u drugim izvanrednim okolnostima kad je njezino djelovanje neophodno jer je pružanje redovite zdravstvene zaštite onemogućeno, i
- u hitnim slučajevima kad bi izostanak hitne intervencije i pomoći trajno ugrozio zdravlje ili život pacijenta.

Članak 21.

Ovlaštena liječnička komora oduzima liječniku licenciju u slučajevima utvrđenim posebnim propisima o zdravstvenoj zaštiti, kao i statutom ovlaštene liječničke komore.

Specijalizacija i kontinuirano stručno usavršavanje

Članak 22.

Liječnik ima pravo na specijalizaciju sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Specijalizacija iz stavka 1. ovoga članka predstavlja poseban vid organiziranog stručnog usavršavanja s ciljem osposobljavanja za obavljanje poslova i zadaća iz pojedinih užih oblasti medicine.

Na specijalizacije liječnika shodno se primjenjuju propisi o zdravstvenoj zaštiti.

Članak 23.

Specijalizacije koje su obavljene u inozemstvu priznaju se na način i po postupku utvrđenim posebnim propisom federalnoga ministra koji se donosi na temelju propisa o zdravstvenoj zaštiti.

Članak 24.

Strani državljani sa završenim medicinskim fakultetom mogu specijalizirati pod uvjetima i na način utvrđenim za specijalizaciju stranih državljana, sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Članak 25.

Liječnici imaju pravo i obvezu kontinuiranog i trajnog stručnog usavršavanja radi održavanja i unapređenja kvalitete zdravstvene zaštite.

Kontinuirano i trajno stručno usavršavanje iz stavka 1. ovoga članka obavlja se kroz različite oblike stručnog usavršavanja, a s ciljem osiguranja i trajnog poboljšanja sigurnosti i kvalitete zdravstvenih usluga koje liječnici organiziraju i pružaju u okviru svoga stručnog naziva.

Plan kontinuiranog usavršavanja liječnika, svake kalendar-ske godine, donosi zdravstvena ustanova, odnosno privatna praksa sukladno registriranoj djelatnosti, kao i prioritetima razvitka i dio je plana kontinuiranog stručnog usavršavanja svih zdravstvenih djelatnika sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Zdravstvene ustanove i zdravstveni djelatnici koji obavljaju privatnu praksu osiguravaju uposlenim liječnicima kontinuirano i trajno stručno usavršavanje sukladno planu iz stavka 3. ovoga članka, kao i raspoloživim finansijskim sredstvima za ove namjene tijekom poslovne godine.

Članak 26.

Liječnik je dužan usvajati i širiti svoja znanja, vještine i stavove iz metoda i tehnika poboljšanja sigurnosti i kvalitete zdravstvene zaštite sukladno odredbama ovoga zakona, kao i propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Prestanak prava na obavljanje liječničke djelatnosti

Članak 27.

Liječniku prestaje pravo na samostalno obavljanje liječničke djelatnosti ako:

- 1) izgubi BH državljanstvo;
- 2) izgubi poslovnu sposobnost;

- 3) postane trajno zdravstveno nesposoban za obavljanje liječničke djelatnosti;
- 4) mu je izrečena mjera zabrane obavljanja liječničke djelatnosti;
- 5) je stegovnom mjerom izrečenom od ovlaštene liječničke komore izgubio licenciju, a time i pravo na samostalno obavljanje liječničke djelatnosti.

Iznimno, strancu koji obavlja liječničku djelatnost na teritoriju Federacije prestaje pravo obavljanja liječničke djelatnosti u slučajevima navedenim u stavku 1. toč. 2, 3, 4. i 5, kao i u slučaju gubljenja radne dozvole izdate stranom državljaninu, te ukinutog boravka u Federaciji sukladno propisima o kretanju i boravku stranaca i azilu.

Nedostojnost za obavljanje liječničke djelatnosti

Članak 28.

Liječnik koji je pravomoćnom sudskom presudom proglašen krivim za počinjenje kaznenih djela protiv zdravlja ljudi, kaznenih djela podmićivanja i kaznenih djela protiv službene i druge odgovornosti utvrđenim kaznenim propisima Federacije može se, s obzirom na važnost i prirodu ugroženog dobra ili druge posljedice, te s obzirom na okolnosti pod kojima je radnja obavljena odnosno propuštena, smatrati nedostojnim za obavljanje liječničke djelatnosti, o čemu odluku donosi ovlaštena liječnička komora.

Liječniku iz stavka 1. ovoga članka može biti uskraćeno izdavanje licencije, odnosno može mu se privremeno ili trajno oduzeti licencija.

Ukoliko je liječnik pravomoćnom sudskom presudom oglašen krivim za slična kaznena djela, u odnosu na kaznena djela iz stavka 1. ovoga članka, od ovlaštenih sudova u BiH, odnosno inozemstvu, može mu biti uskraćeno izdavanje licencije, odnosno može mu se privremeno ili trajno oduzeti licencija od ovlaštene liječničke komore u Federaciji.

Nedostojnost za obavljanje liječničke djelatnosti iz st. 1. i 3. ovoga članka, kao i u drugim slučajevima koji ga čine nedostojnim za obavljanje liječničke djelatnosti, te način i postupak izricanja ove mjere bliže se utvrđuju statutom liječničke komore.

Uvjeti rada liječnika

Članak 29.

Na uvjete rada liječnika u svezi s radom i po osnovi rada primjenjuju se odredbe posebnih propisa o radu, kao i odredbe kolektivnog ugovora iz oblasti zdravstva, ukoliko ovim zakonom nije drukčije određeno.

IV. LIJEČNIČKA KOMORA

Članak 30.

Radi očuvanja i zaštite interesa svoje profesije, zadovoljavanja svojih stručnih i osobnih potreba, osiguravanja uvjeta za organiziran nastup prema državnim tijelima, udrugama, zdravstvenim ustanovama, proizvođačima i dobavljačima lijekova i medicinskih sredstava, kao i zaštiti zdravlja građana, liječnici se obvezno udružuju u liječničke komore, kao strukovne udruge, a sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, članstvo u liječničkoj komori dragovoljno je za liječnike koji:

- ne obavljaju liječničku djelatnost neposredno (uposljeni u tijelima uprave, u zavodima zdravstvenog osiguranja, u proizvodnji i prodaji lijekova i medicinskih sredstava na veliko i dr.),
- obavljaju liječničku djelatnost izvan Federacije,
- su neuposljeni,
- su u mirovini.

Članak 31.

Na organizaciju i djelokrug rada komora iz članka 30. ovoga zakona, shodno se primjenjuju propisi o zdravstvenoj

zaštiti, ako ovim zakonom nije drukčije određeno, kao i propisi o jednakopravnosti spolova.

V. PRAVA, OBVEZE I ODGOVORNOSTI LIJEČNIKA

Prava liječnika

Članak 32.

U obavljanju poslova i zadaća liječničke djelatnosti, liječnik ima sljedeća prava:

- pravo na rad sukladno propisima u oblasti zdravstva i rada, te materijalnim mogućnostima sustava zdravstvene zaštite,
- pravo sudjelovanja, odnosno odbijanja sudjelovanja u znanstveno-istraživačkim projektima,
- pravo odbijanja da uradi poslove i zadaće za koje nije stručno osposobljen, odnosno poslove i zadaće za koje ne posjeduje licenciju,
- pravo na stručno usavršavanje kroz specijalizaciju, odnosno kontinuirano stručno usavršavanje koje organiziraju ovlaštene komore i ovlaštene zdravstvene ustanove sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti,
- pravo na stjecanje počasnog naziva primarijus sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Članak 33.

Poslodavci u oblasti zdravstva dužni su omogućiti nesmetano ostvarivanje prava liječnika iz članka 32. ovoga zakona, na način i pod uvjetima predviđenim propisima o zdravstvenoj zaštiti, propisima o zdravstvenom osiguranju, propisima o radu, kao i propisima iz drugih oblasti koji se odnose na obavljanje liječničke djelatnosti.

Korištenje prava iz stavka 1. ovoga članka uvjetovano je ispunjavanjem obveza i odgovornosti liječnika utvrđenih ovim zakonom, kao i propisima iz oblasti zdravstva i propisima iz oblasti rada.

Obveze prema pacijentu

Članak 34.

Liječnik će smatrati dobrobit pacijenta svojom prvom i temeljnom obvezom.

Liječnik je obavezan svoj posao obavljati stručno i etički, ne iskorištavajući pacijenta niti emotivno, niti tjelesno, niti materijalno, te poštujući njegova prava utvrđena propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata.

Članak 35.

Liječnik je obavezan pregled i pružanje liječničke djelatnosti obavljati na način i pod uvjetima utvrđenim propisima o zdravstvenoj zaštiti, propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata.

Prilikom pregleda i pružanja liječničke djelatnosti, pri sumnji na zapuštanje i zlostavljanje djece i maloljetnika, odnosno na nasilje u obitelji, liječnik je dužan upozoriti odgovorna tijela, obazrivo čuvajući privatnost i interes djeteta, odnosno žrtve nasilja u obitelji, te djelovati u najboljem interesu djeteta, odnosno žrtve nasilja u obitelji.

Članak 36.

Liječnik je obavezan pacijentu ili osobi koju pacijent odredi dati potrebne informacije i obavijesti koje su pacijentu potrebne kako bi pacijent donio informiranu odluku da pristane ili ne pristane na predloženu medicinsku mjeru.

Liječnik je obavezan informacije i obavijesti iz stavka 1. ovoga članka davati na način i po postupku utvrđenom propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata.

Ocijeni li liječnik da su mu tijekom liječenja pacijenta potrebni stručni savjeti drugih liječnika, može zatražiti i mišljenje drugog liječnika, odnosno predložiti sazivanje liječničkog konzilija.

Ukoliko pozvani liječnici za davanje stručnog savjeta iz stavka 3. ovoga članka odbiju dati traženi stručni savjet, odnosno odbiju sudjelovati u radu liječničkog konzilija, podatak o tome se upisuje u medicinsku dokumentaciju pacijenta i bez odlaganja se o tome obavještava ravnatelj zdravstvene ustanove, odnosno nositelj odobrenja za privatnu praksu kod koga je liječnik uposlen.

Članak 37.

Ako se pacijent, koji je dobro upoznat sa svojim stanjem, a sposoban je samostalno odlučivati, ne ponaša sukladno danim uputama liječenja i prevencije bolesti, odnosno mjerama propisane terapije, liječniku je iznimno dopušteno pacijentu i odbiti daljnju zdravstvenu zaštitu, izuzev hitne medicinske pomoći u slučaju pojave zarazne ili psihičke bolesti kod pacijenta, čije bi neliječenje moglo ugroziti zdravlje i život drugih ljudi, kao i širu društvenu zajednicu sukladno propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata.

Pružanje i uskraćivanje liječničke pomoći

Članak 38.

Liječnik je dužan provesti potrebne mjere prevencije, dijagnostike, liječenja, odnosno rehabilitacije svim pacijentima kojima je on izabrani liječnik ili koji su upućeni od drugog liječnika radi pružanja zdravstvene zaštite.

U hitnim stanjima liječnik je dužan pružiti pomoć svakom pacijentu, bez odgađanja, a ostale pacijente dužan je primati prema stupnju medicinskog prioriteta, odnosno prema listi čekanja.

Hitnim stanjima iz stavka 2. ovoga članka smatraju se ona stanja kod kojih bi zbog nepružanja liječničke pomoći mogle nastati trajne štetne posljedice po zdravlje (invalidnost) ili po život pacijenta.

Liječnik može odbiti pružanje liječničke pomoći pacijentu koji mu prijeti ili je prema njemu, odnosno drugim zdravstvenim djelatnicima fizički agresivan, osim u hitnim stanjima.

U slučaju iz stavka 4. ovoga članka, liječnik je dužan pacijentu pružiti neophodnu hitnu liječničku pomoć, ako mu je osigurana zaštita policije ili neki drugi oblik zaštite.

Članak 39.

Liječnik će predlagati i provoditi samo one dijagnostičke postupke koji su nužni za pouzdanu dijagnozu, te samo ono liječenje koje je sukladno provjerenim standardima suvremene medicinske znanosti.

U svom postupku s pacijentom liječnik je obavezan postupati ekonomično, sukladno racionalnoj medicinskoj praksi: nepotrebne preglede i liječenje neće provoditi, bez obzira tko snosi troškove zdravstvene zaštite za pacijenta.

Članak 40.

Liječnik nije odgovoran za neprovođenje postupaka iz članka 39. ovoga zakona, u slučaju kada, unatoč primjeni najboljeg znanja i vještina, poslodavac nije osigurao ordinirane lijekove, sredstva, minimalno potrebni pribor ili tehničku opremu sukladno minimalnim standardima za provođenje uspješne liječničke djelatnosti.

U slučaju nemogućnosti provedbe postupka iz stavka 1. ovoga članka, liječnik je obavezan odmah usmeno i pismeno obavijestiti voditelja liječničkog tima, odnosno ravnatelja zdravstvene ustanove ili nositelja odobrenja za privatnu praksu, ukoliko obavlja liječničku djelatnost kod nositelja odobrenja za privatnu praksu, kao i pacijenta odnosno osobu koju pacijent odredi i članove njegove uže obitelji, zakonskog zastupnika ili staratelja, a sukladno propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata.

Međusobni odnosi liječnika i pacijenata

Članak 41.

Svi postupci medicinske prevencije, dijagnostike i liječenja moraju se planirati i provoditi tako da se očuva ljudsko dostojanstvo, integritet osobe i prava pacijenata sukladno propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata, a posebice pravo na informiranost, obaviještenost i sudjelovanje u liječenju, kao i pravo na samoodlučivanje i pristanak.

Liječnik je dužan u odnosu prema pacijentima postupati primjenjujući i poštujući odredbe propisa o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata, posebice odredbe o održavanju i unapređenju povjerenja između liječnika i pacijenta, te članova njegove obitelji, kroz jačanje partnerskih odnosa.

Liječnička tajna

Članak 42.

Sve što sazna o zdravstvenom stanju pacijenta, liječnik mora čuvati kao profesionalnu tajnu i ne smije je odati.

Iznimno, radi zdravstvene zaštite pacijenta ili njegove okoline, liječnik može dati informacije i obavijesti o zdravstvenom stanju pacijenta uz odobrenje pacijenta, roditelja ili zakonskog zastupnika za maloljetnog pacijenta, odnosno staratelja za punoljetnog pacijenta lišenog poslovne sposobnosti na način i pod uvjetima utvrđenim propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata.

Dužnosti čuvanja profesionalne tajne liječnika primjenjuju se i u slučajevima kada budu pozvani u svojstvu svjedoka u kaznenom i parničnom postupku, na način i pod uvjetima predviđenim propisima o kaznenom postupku, kao i propisima o parničnom postupku.

Na obvezu čuvanja profesionalne tajne iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i odredbe propisa o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata kojima se uređuje pravo pacijenta na tajnost podataka, kao i propisi ovlaštene liječničke komore.

Obveza prijavljivanja

Članak 43.

Liječnik je obavezan podnijeti prijavu policiji ili drugom ovlaštenom državnom tijelu kada tijekom obavljanja liječničke djelatnosti posumnja da je smrt ili tjelesna ozljeda pacijenta nastala nasilnim putem, sukladno odredbama propisa o kaznenom postupku.

Liječnik je prijavu iz stavka 1. ovoga članka obavezan podnijeti i kada posumnja da:

- je djetetu, maloljetnoj, odnosno nemoćnoj osobi zdravstveno stanje ugroženo zbog grubog zanemarivanja funkcija zbrinjavanja, odnosno zapuštanja i zlostavljanja od osobe koja je dužna starati se o njoj,
- postoje znakovi bilo kojeg vida zlostavljanja od člana obitelji ili druge osobe.

Vođenje i čuvanje medicinske dokumentacije

Članak 44.

Liječnik je obavezan voditi točnu, iscrpnu i datiranu medicinsku dokumentaciju sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti, kao i propisima o evidencijama u oblasti zdravstva koja u svakom trenutku može pružiti dostatne podatke o zdravstvenom stanju pacijenta i njegovom liječenju.

Liječnik je obavezan dokumentaciju iz stavka 1. ovoga članka na zahtjev predložiti ministarstvu zdravstva, tijelima državne uprave, zavodima zdravstvenog osiguranja, inspekciji, sudu, liječničkoj komori sukladno posebnim propisima.

Liječnik je obavezan na zahtjev dati na uvid pacijentu svu medicinsku dokumentaciju koja se odnosi na dijagnostiku i liječenje njegove bolesti, a sukladno propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata kojima se uređuje

ostvarivanje prava pacijenta na uvid u medicinsku dokumentaciju.

Liječnik ili odgovorna osoba zdravstvene ustanove ili druga pravna osoba u okviru koje se obavlja zdravstvena djelatnost, kao i privatna praksa obvezni su čuvati podatke o ambulantnom liječenju pacijenta deset godina nakon završetka konačnog pružanja usluga, a nakon toga roka obvezni su postupiti prema propisima o evidencijama u oblasti zdravstva.

Kada ovlaštena osoba sukladno posebnom zakonu preuzme medicinsku dokumentaciju, obvezna je izdati liječniku, odgovornoj osobi zdravstvene ustanove, odnosno pravnoj osobi u okviru koje se obavlja zdravstvena djelatnost, službenu potpisanu potvrdu o preuzimanju s popisom preuzete dokumentacije.

Liječnička uvjerenja

Članak 45.

Liječnik je ovlašten izdavati liječnička uvjerenja samo nakon liječničkog pregleda i uvida u postojeću medicinsku dokumentaciju osobe za koju se izdaje liječničko uvjerenje i nakon točno utvrđenih činjenica koje treba potvrditi u liječničkom uvjerenju, prema svom najboljem znanju i savjesti.

Prijenos medicinske dokumentacije

Članak 46.

U slučaju preseljenja pacijenta, odnosno ako pacijent izabere drugog liječnika, liječnik, zdravstvena ustanova, odnosno druga pravna osoba u okviru koje se obavlja zdravstvena djelatnost, kao i privatna praksa obvezni su novoizabranom liječniku predati svu medicinsku dokumentaciju o pacijentu, te sukladno propisima o evidencijama u oblasti zdravstva pohraniti potpisanu izjavu o preuzetoj medicinskoj dokumentaciji.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u slučaju preseljenja pacijenta u drugi kanton, entitet, Distrikt Brčko ili u inozemstvo, medicinska dokumentacija predaje se pacijentu koji je dužan potpisati izjavu o preuzimanju medicinske dokumentacije.

Izjava iz stavka 2. ovoga članka pohranjuje se u arhiv zdravstvene ustanove ili privatne prakse, te se čuva na način i u rokovima predviđenim propisima o evidencijama u oblasti zdravstva.

Obveza obavješćivanja drugoga liječnika

Članak 47.

Kada liječnik upućuje pacijenta drugom liječniku ili u drugu zdravstvenu ustanovu, odnosno drugu pravnu osobu u okviru koje se obavlja zdravstvena djelatnost ili privatna praksa, a koji bi zbog svoga stanja ili ponašanja mogao ugroziti zdravlje, odnosno život liječnika, drugih zdravstvenih djelatnika ili drugih pacijenata, obvezan ih je o tome pravodobno izvijestiti telefonom, elektroničkim putem ili na drugi odgovarajući način.

Obveze liječnika iz posebnih oblasti

Planiranje obitelji i regulacija ljudske plodnosti

Članak 48.

Obveza je liječnika da prihvaćene suvremene postupke antenatalne i postnatalne zaštite primjenjuje kako bi pomogao planiranje obitelji, rađanje, rast i razvoj zdravog djeteta.

U planiranju obitelji, liječnik će savjetovati prirodne metode planiranja obitelji, a zatim one metode planiranja obitelji koje su sukladne medicinskim spoznajama i moralnim stajalištima žene i muškarca.

Metode planiranja obitelji temeljene na medicinski potpomognutoj oplodnji bliže se uređuju posebnim propisom iz ove oblasti.

Umirući pacijent

Članak 49.

Sprječavanje i olakšavanje patnje i boli jedna je od temeljnih obveza liječnika koja se provodi na način i pod

uvjetima utvrđenim propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata, kao i propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Transplantacija tkiva i organa u svrhu liječenja

Članak 50.

U slučaju moždane smrti, sukladno propisima o transplantaciji organa i tkiva u svrhu liječenja, liječnik može u okviru pozitivnih propisa održavati život organa i tkiva koji se mogu iskoristiti radi liječenja drugih pacijenata, odnosno postupati na način i pod uvjetima utvrđenim tim propisima.

Medicinska i znanstvena istraživanja

Članak 51.

Prilikom obavljanja medicinskih i znanstvenih istraživanja nad pacijentom, kao i kliničkim ispitivanjem lijekova i medicinskih sredstava, odnosno uključivanja pacijenta u medicinsku nastavu, liječnik je obavezan pridržavati se međunarodnih propisa iz te oblasti, propisa o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata, kao i propisa o lijekovima i medicinskim sredstvima.

Liječnik koji obavlja istraživanja, odnosno medicinsku nastavu iz stavka 1. ovoga članka mora biti stručno obrazovan i osposobljen.

Odnos liječnika prema osobama s duševnim smetnjama

Članak 52.

Liječnik je obavezan u postupanju prema osobama s duševnim smetnjama čuvati prava ovih pacijenata u tjelesnom i duševnom pogledu i paziti na njihovo osobno dostojanstvo poštujući propise o zaštiti osoba s duševnim smetnjama.

Odnosi prema drugom liječniku i zdravstvenom osoblju, komori, kao i pojedincima, ustanovama i gospodarskim društvima

Članak 53.

Liječnik je svojim ponašanjem i postupkom obavezan poštivati čast, dostojanstvo i ugled drugoga liječnika, kao i drugog zdravstvenog osoblja, uvažavajući njihovu stručnost.

U slučaju da drugi liječnik, odnosno drugo zdravstveno osoblje uključeno u tretman pacijenta, zatraži od liječnika stručni savjet i/ili pomoć, bilo izravno ili putem informacijskog sustava, liječnik ju je obavezan pružiti sukladno svom najboljem znanju i u korist pacijenta.

Suradnike ili drugo zdravstveno osoblje liječnik će upozoravati na učinjene propuste tako da neće povrijediti njihovo ljudsko dostojanstvo, ali nikad u nazočnosti pacijenta ili njegove obitelji.

U slučaju da liječnik dozna o neodgovarajućem postupku kolege u etičkom ili medicinskom pogledu, o tome neće raspravljati s pacijentom, s njegovom obitelji ili drugim kolegama, a niti će takav postupak otkriti u sredstvima javnog informiranja, već će svoje spoznaje uputiti voditelju liječničkog tima, odnosno ravnatelju zdravstvene ustanove, nositelju odobrenja za privatnu praksu kod kojeg je liječnik uposlen, ovlaštenoj liječničkoj komori i njezinim tijelima.

U slučaju iz stavka 4. ovoga članka obveza je ravnatelja zdravstvene ustanove, odnosno nositelja odobrenja za privatnu praksu kod kojeg je liječnik uposlen, te ovlaštene liječničke komore, da ispituju sve navode i činjenice prijavljenog slučaja, te poduzmu mjere sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti, kao i propisima o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata.

Ukoliko prijavljeni slučaj iz stavka 4. ovoga članka ima oznaku kaznenog djela ili iziskuje naplatu materijalne štete na teret liječnika, odnosno zdravstvene ustanove ili privatne prakse, ravnatelj zdravstvene ustanove, nositelj odobrenja za privatnu praksu kod kojeg je liječnik uposlen dužni su bez odgađanja obavijestiti ovlaštena tijela u smislu propisa o kaznenom postupku, odnosno propisa o parničnom postupku.

Nakon provedenog postupka iz st. 4. i 5. ovoga članka, ravnatelj zdravstvene ustanove, odnosno nositelj odobrenja za

privatnu praksu kod kojeg je liječnik uposlen, te ovlaštena liječnička komora, dužni su o poduzetim mjerama bez odgađanja obavijestiti pacijenta, odnosno članove njegove obitelji, a najkasnije u roku sedam dana od dana poduzetih mjera.

Članak 54.

Liječniku nije dozvoljeno surađivati s pojedincima, ustanovama ili gospodarskim društvima koji zlouporabljaju povjerenje javnosti zastupajući neprovjerene stvari i postupke namijenjene liječenju, čuvanju i unapređenju zdravlja.

Obveza liječnika u izvanrednim situacijama

Članak 55.

U slučajevima prirodnih i drugih nesreća, kada se proglašeno stanje prirodne i druge nesreće od strane ovlaštenog tijela općine, kantona, Federacije liječnici su dužni obavljati poslove i zadaće svoga stručnog zvanja izvršavanjem naredbi ovlaštenih stožera civilne zaštite, sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti, kao i propisima o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća.

U slučajevima većih incidentnih situacija, kada još nije proglašeno stanje prirodne i druge nesreće, liječnici su dužni izvršavati naredbe formiranih kriznih stožera ovlaštenih ministarstava zdravstva sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti.

Veća incidentna situacija iz stavka 2. ovoga članka je bilo koji događaj koji predstavlja ozbiljnu prijetnju zdravlju ljudi u određenoj zajednici, te uzrokuje ili bi mogao uzrokovati takav broj ili vrstu žrtava koje nije moguće zbrinuti redovitom organizacijom rada zdravstvenih ustanova i privatnih zdravstvenih djelatnika, a u smislu propisa o zdravstvenoj zaštiti.

Volonterski rad liječnika

Članak 56.

Liječnik može obavljati liječničku djelatnost i bez naplate volonterskim radom u humanitarnim organizacijama, udrugama građana i fondacijama.

Obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka liječnik mora prijaviti liječničkoj komori radi evidentiranja u registrima i evidencijama liječničke komore.

Ukoliko stranac-liječnik obavlja volonterski rad u humanitarnoj organizaciji, udrugama građana ili fondacijama, dužan je ispuniti opće uvjete iz ovoga zakona za obavljanje liječničke djelatnosti, kao i propisa iz zdravstvene zaštite, uvjete iz propisa o kretanju i boravku stranaca i azilu, što uključuje i pribavljanje suglasnosti od Ministarstva, a u smislu članka 12. ovoga zakona.

VI. KONTROLA SIGURNOSTI I KVALITETE ZDRAVSTVENIH USLUGA

Članak 57.

Liječnici su dužni sudjelovati u uspostavi, razvijanju i održavanju sustava poboljšanja kvalitete i sigurnosti zdravstvenih usluga, te radu povjerenstava za poboljšanje kvalitete i sigurnosti zdravstvenih usluga zdravstvene ustanove, odnosno privatne prakse u kojoj su uposleni, temeljem stručnih standarda liječničke djelatnosti, kao i posebnih propisa o sustavu poboljšanja kvalitete, sigurnosti i o akreditaciji u zdravstvu.

Članak 58.

Liječnici su dužni sudjelovati i u kontroli kvalitete liječničke djelatnosti. Kontrolu kvalitete iz stavka 1. ovoga članka provodi liječnik s dodatnom edukacijom iz oblasti kontrole kvaliteta.

Edukaciju iz stavka 2. ovoga članka obavlja Agencija za kvalitetu i akreditaciju u zdravstvu u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: AKAZ) sukladno posebnom propisu o sustavu poboljšanja kvalitete, sigurnosti i o akreditaciji u zdravstvu.

Članak 59.

S ciljem osiguranja sigurnosti i kvalitete zdravstvenih usluga, liječnička komora surađuje s kantonalnim i federalnim zdravstvenim inspekcijama u oblasti zdravstveno-inspekcijskog nadzora, AKAZ-om, ovlaštenim ministarstvima zdravstva, ovlaštenim zavodima zdravstvenog osiguranja, i to u oblasti obavljanja liječničkog zvanja od svojih članova.

Članak 60.

Obveza je inspekcija i tijela iz članka 59. ovoga zakona da uvažavaju stručne stavove i mišljenja liječničkih komora, kao i liječnika u obavljanju liječničke djelatnosti.

VII. ZDRAVSTVENO-INSPEKCIJSKI NADZOR

Članak 61.

Zdravstveno-inspekcijски nadzor nad provođenjem ovoga zakona provodi kantonalna i Federalna zdravstvena inspekcija, sukladno propisima o zdravstvenoj zaštiti, kao i propisima o inspekcijama u Federaciji.

VIII. KAZNE NE ODREDBE

Članak 62.

Novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.500,00 KM bit će kažnjen za prekršaj liječnik, ako:

- 1) obavlja liječničku djelatnost izvan opsega određenog licencijom (članak 20. ovoga zakona);
- 2) ne ispunjava obveze prema pacijentu na način i pod uvjetima propisanim čl. 34., 35., 36. i 37. ovoga zakona;
- 3) uskrati liječničku pomoć (članak 38. ovoga zakona);
- 4) provodi dijagnostičke postupke suprotno članku 39. ovoga zakona;
- 5) ne poštuje obvezu čuvanja liječničke tajne (članak 42. ovoga zakona);
- 6) ne izvrši obvezu prijavljivanja (članak 43. ovoga zakona);
- 7) ne vodi i ne čuva medicinsku dokumentaciju sukladno članku 44. ovoga zakona;
- 8) izda liječničko uvjerenje suprotno članku 45. ovoga zakona;
- 9) ne preda novoizabranom liječniku svu medicinsku dokumentaciju o pacijentu i pohrani potpisanu izjavu o preuzetoj medicinskoj dokumentaciji sukladno članku 46. stavak 1. ovoga zakona;
- 10) ne ispunji obvezu obavješćivanja drugog liječnika iz članka 47. ovoga zakona;
- 11) ne ispunjava obveze iz posebnih oblasti utvrđenih čl. 48. do 56. ovoga zakona.

Članak 63.

Na liječnika koji počinu prekršaj iz članka 62. toč. 2), 5), 7), i 11). ovoga zakona shodno se primjenjuju kaznene odredbe utvrđene propisom o zdravstvenoj zaštiti, a koje uređuju isto pitanje.

Članak 64.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 5.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj zdravstvena ustanova, odnosno druga pravna osoba koja angažira stranca-liječnika ako ne postupi sukladno članku 12. ovoga zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka bit će kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.800,00 KM i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 65.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 5.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj zdravstvena ustanova, odnosno druga pravna osoba ako onemogućava nesmetano ostvarivanje prava liječnika sukladno članku 33. ovoga zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka bit će kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.800,00 KM i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka bit će kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.200,00 KM i nositelj odobrenja za privatnu praksu.

Članak 66.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 KM do 5.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj zdravstvena ustanova, odnosno druga pravna osoba koja obavlja zdravstvenu djelatnost, ako ne postupi sukladno članku 46. stavak 1. ovoga zakona.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka bit će kažnjena novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.800,00 KM i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka bit će kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 250,00 KM do 1.200,00 KM i nositelj odobrenja za privatnu praksu.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 67.

Na pojam, organizaciju i uvjete obavljanja liječničkog zvanja, te djelovanje liječnika, pored odredbi ovoga zakona i propisa donesenih temeljem ovoga zakona, shodno se primjenjuju propisi o zdravstvenoj zaštiti, propisi o zdravstvenom osiguranju, propisi o pravima, obvezama i odgovornostima pacijenata, propisi o lijekovima i medicinskim sredstvima, propisi o ljekarničkoj djelatnosti, propisi o zaštiti pučanstva od zaraznih bolesti, propisi o zaštiti osoba s duševnim smetnjama, propisi o transplantaciji organa i tkiva u svrhu liječenja, propisi o krvi i krvnim sastojcima, propisi o sustavu poboljšanja kvalitete, sigurnosti i o akreditaciji u zdravstvu, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Članak 68.

Liječničke su komore obvezne uskladiti statute s odredbama ovoga zakona u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Članak 69.

Ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamenta Federacije BiH
Radoje Vidović, v. r.

Predsjedatelj
Zastupničkoga doma
Parlamenta Federacije BiH
Fehim Škaljić, v. r.

ВЛАДА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

1206

На основу члана 15. став (4) Закона о пријевременом повољнијем пензионисању бораца Одбрамбено-ослободилачког рата ("Службене новине Федерације БиХ", број 41/13), на приједлог Федералног министарства унутрашњих послова - Федералног министарства унутрашњих послова, Влада Федерације Босне и Херцеговине, на 77. сједници одржаној 09.07.2013. године, доноси

УРЕДБУ

О САДРЖАЈУ, ПОСТУПКУ И НАЧИНУ ИЗДАВАЊА УВЈЕРЕЊА ПРИПАДНИЦИМА ПОЛИЦИЈЕ РАДИ ОСТВАРИВАЊА ПРАВА ПО ЗАКОНУ О ПРИЈЕВРЕМЕНОМ ПОВОЉНИЈЕМ ПЕНЗИОНИСАЊУ БОРАЦА ОДБРАМБЕНО - ОСЛОБОДИЛАЧКОГ РАТА

Члан 1.

Овом уредбом прописују се садржај, поступак и начин издавања увјерења из члана 15. став (2) Закона о пријевре-

меном повољнијем пензионисању бораца Одбрамбено-ослободилачког рата ("Службене новине Федерације БиХ", број 41/13 - у даљем тексту: Закон), евиденција о издатим увјерењима, орган унутрашњих послова који ће издавати увјерења и друга питања која су значајна за издавање увјерења.

Члан 2.

Право на пријевремено повољније пензионисање под условима и на начин прописан Законом и одредбама ове уредбе остварују припадници полиције који су најмање 12 мјесеци (без обзира на то је ли то било у континуитету) у периоду од 18.9.1991. године до 23. 12. 1995. године вршили дужност и обављали послове команданта - заповједника, командира и начелника (у јединици специјалне борбене јединице полицијске станице, у станици полиције криминалистичке службе јавне безбједности и центрима служби безбједности, специјалних борбених јединица одреда полиције и центрима служби безбједности МУП-а РБиХ и Одјела за унутарње послове/МУП-а ХЗХБ).

Услови из става 1. овог члана доказују се увјерењем које издаје орган унутрашњих послова из члана 5. ове уредбе у складу са чланом 15. ст. (2) и (3) Закона и одредбама ове уредбе.

Право на пријевремено повољније пензионисање припадници полиције из члана 4. тачка 3. Закона остварују под условима и на начин прописан тим законом.

Члан 3.

Статус припадника полиције у периоду од 18.9.1991. године до 23.12.1995. године, а ради остваривања права на пријевремено повољније пензионисање према Закону, утврђивао се на основу рјешења о вршењу дужности формацијског мјеста и послова и задатака и на основу којих је одређиван чин у складу са прописима из члана 2. став (2) Закона.

Припадницима полиције који нису стекли чинове у складу са прописима из члана 2. став (2) Закона припадајући чиновни утврђују се сходно вршењу дужности и обављању послова и задатака формацијског мјеста који су вршили у периоду од 18.9.1991. године до 23.12.1995. године, и то на следећи начин:

а)	Дужности, послови и задаци формацијског мјеста припадника полиције из члана 4. тачка 1. Закона	Чинови
1)	командир тима за обезбјеђење, командир одјељења полицијске станице, командир одјељења у специјалној јединици, командир станичног одјељења,	главни наредник
2)	командир тима борбене јединице, командир вода полиције, заповједник полицијске испоставе	надзаставник
3)	командир полицијске станице у станици III категорије, начелник криминалистичке службе станице јавне безбједности III категорије, командир борбене јединице, заповједник униформиране полиције и заповједник криминалистичке полиције у полицијској станици II типа, заповједник опће темељне и прометне полиције у полицијској станици I типа, заповједник борбене јединице полицијске станице	потпоручник
4)	командир полицијске станице у станици II категорије, командир јединице за обезбјеђење, командир вода за обезбјеђење, командир логистичке јединице, командир вода у специјалној јединици, начелник криминалистичке службе у станици јавне безбједности III категорије, заповједник униформиране полиције у полицијској станици I типа, заповједник криминалистичке полиције у полицијској станици I типа, заповједник постројбе за осигурање особа и објеката	поручник